

Politika: 47. „Bůh“, kterého uctívají mnozí američtí křesťané

Politika

„Bůh“, kterého uctívají mnozí američtí křesťané

Billboard podporující Donalda Trumpa

Při jízdě po dálnici č. 27 ve Fort Oglethorpe ve státě Georgia v polovině září 2021 byli motoristé překvapeni, když spatřili billboard s větou z Bible, kterou často slyšeli během vánočních svátků ve svých kostelech: *„Syn jest nám dán a vláda bude na jeho rameni“*.

Citát pochází z Izajáše 9,6 ve verzi *King James Version* a je také textem jednoho z oblíbených sborů Händelova *Mesiáše*. Tento billboard však nebyl předčasným vánočním poselstvím naděje. Místo toho se jednalo o stranickou politickou troufalost.

Ve snaze identifikovat „pomazaného ...“, který by obnovil slávu zlatého věku“ – což je samotná definice hebrejského termínu *Mašiáš* neboli „[Mesiáš](#)“ – nesl [billboard](#) podobu Donalda J. Trumpa.

Podivně propojený citát z Písma a fotografie z kampaně byly ostudným tvrzením v samotné „přezce“ biblického pásu, kde baptisté a další evangelikální křesťané tvoří silnou většinu obyvatelstva.

Rozhořčený vysloužilý pastor z Chattanoogy Bill Bond [na Twitteru napsal](#): „Georgia (se) snaží nově definovat rouhání“.

Je možné, že tento bizarní a rouhačský billboard navrhl sám Trump. V minulosti se spokojil s tím, že byl ztotožněn s králem Davidem, králem Kýrem a královnou Ester. Vyhovovalo mu, že byl přirovnáván k Vyvolenému, králi Izraele, ke druhému příchodu Boha a Spasitele.

Barry Loudermilk, republikán z Georgie ve Sněmovně reprezentantů USA a absolvent Waylandské baptistické univerzity, u Trumpa bezpochyby zabodoval, když přirovnal prezidentovo soudní slyšení o impeachmentu k „[falešnému procesu](#)“ s Ježíšem Kristem.

Nebo možná sám bývalý prezident o billboardu nevěděl, než se dostal do celostátních zpráv. Možná šlo o mylnou inspiraci nějakého politického akčního výboru, který si myslel, že použití odkazu na Bibli na hlubokém Jihu dobře spojí Trumpovu evangelikální základnu (a možná tomu tak skutečně bylo). I kdyby však Trumpovi nebylo poselství z dálnice v Georgii známo, je těžké si představit, že by ho tato lichotka nepohladila a že by jejímu prosazení nemohl zatleskat.

V co můžeme doufat?

Nemám ani špetku naděje, že by se Donalda Trumpa podařilo přesvědčit, přesvědčit, poučit, vzdělat, domluvit mu, nebo dokonce přimět ho, aby přestal s nehorázným uctíváním svých jásajících obdivovatelů. Neexistuje žádný scénář, v němž bych si představoval, že to řekne publiku: „Jsem prostě člověk, stejně jako vy. Přestaňte se ke mně, prosím, chovat, jako bych byl výjimečný. A pro lásku Boží, přestaňte mě srovnávat s Ježíšem Kristem nebo s jinými biblickými postavami, které jsme obdivovali, když jsme vyrůstali. Takové srovnávání je pro mě trapné. Je to špatné. Nedělejte to. Zasloužím si, aby mi někdo pomáhal, učil mě, opravoval a spolupracoval se mnou, ale nikdy ne, aby mě zbožňovali.“

Takové sebepoznání na hliněných nohou není ve slovníku, natož v charakteru Donalda Trumpa.

Na druhou stranu mám letmý sen, že by se příznivci bývalého prezidenta, kteří se označují za křesťany – zejména evangelikálové – mohli nechat osobně přesvědčit, aby znovu povýšili na trůn skutečného Vyvoleného a Spasitele.

„Mým cílem není změnit republikány v demokraty.“

Mým cílem není měnit republikány v demokraty. Spíše jde o to vyzvat křesťanské příznivce Trumpa, aby se zamysleli nad svou politickou loajalitou ve světle Ježíšova života a učení.

„Holý uschlý pahýl“

Miguel De La Torre – kubánský Američan, progresivní baptistický profesor a autor či editor více než 30 knih – shromáždil různorodou skupinu vědců, aby přispěli kapitolami do sborníku náboženských reakcí na 45. prezidenta Spojených států, knihy z roku 2017 s názvem *Faith and Resistance in the*

Age of Trump (Víra a odpor v Trumpově věku). V úvodu k dílu De La Torre napsal:

Měsíc po volbách v roce 2016 jsem se ocitl na Kubě, kde jsem prováděl výzkum pro svůj další knižní projekt. Jednoho večera, když jsem seděl v hotelovém salónku, jsem se dal do řeči s párem ze Seattlu. Nakonec se výměna názorů stočila na náboženství a zvolení Trumpa. Manžel – samozvaný agnostik – se mi při soustrastném popíjení panáků Havana Clubu podíval přímo do očí a řekl mi, že po volbách, v nichž náboženští vůdci podporovali a vedli kampaň pro misogynního, xenofobního, cizoložného majitele kasina a striptýzového klubu, „už nikdy nechce slyšet, jak náboženští vůdci zpochybňují morálku jakéhokoli politika“. Pokud se strom skutečně pozná podle ovoce, stačí poznamenat, že Trump nám představuje velmi holý, uschlý pahýl.

Reakce tohoto páru ze severozápadního Pacifiku není nepodobná zmateným, kritickým reakcím milionů lidí po celé Americe, a to jak věřících, tak těch, kteří se k žádné náboženské příslušnosti nehlásí – voličů, kteří nedokážou sladit Trumpovu povahu, chování a přesvědčení s tím, co chápou jako hlavní etické požadavky křesťanství.

K těmto nechápajícím lidem patřím i já.

Proč?

Proč veřejně známí křesťané jako Franklin Graham, Mike Huckabee, Robert Jeffress a Jerry Falwell Jr. – zajímavé je, že všichni jsou baptisté, kteří se hlásí k Ježíši jako k Pánu svých životů – [obdivují Trumpa](#) a zrazují tak nejzákladnější požadavky své celoživotní víry?

Proč členové a návštěvníci First Baptist Church of Dallas stáli 19. prosince 2021, čtvrtou adventní neděli zasvěcenou lásce, téměř tři hodiny [ve frontě](#) na vstup do modlitebny a oslavovali Donalda Trumpa, ale ne Ježíše? Proč se kazatel Jeffress ve svém kázání toho dne rozhodl ilustrovat způsob, jakým Bůh skrze Krista odpouští hřích, tím, že nesměle a vtíravě poznamenal, jak Trump v Oválné pracovně omilostnil Alici Johnsonovou, zatímco prezident seděl opodál a poslouchal a usmíval se.

„Proč jsou tito křesťané a tolik dalších Ježíšových následovníků ochotni odložit normy, které hlásají a o kterých tvrdí, že je dodržují?“

Proč jsou tito křesťané a tolik dalších následovníků Ježíše ochotni odložit normy, které hlásají a tvrdí, že je dodržují? Jak napsal Michael Gerson v roce 2018 v časopise [The Atlantic](#):

Trumpova minulost a přesvědčení by jen stěží mohly být neslučitelnější s tradičními křesťanskými modely života a vedení. Trumpovy dřívější politické postoje (kdysi podporoval právo na potrat formou částečného porodu), jeho charakter (chlubil se sexuálním napadáním žen), a dokonce i jeho jazyk (do prezidentské řeči zavedl slova „pussy“ a „shithole“) by náboženské konzervativce přirozeněji vedly k exorcismu než ke spojenectví. Jedná se o muže, který okázale zveřejnil své nevěry, pronesl znepokojivé sexuální poznámky o své starší dceři a na debatním pódiu se chlubil velikostí svého penisu. Jeho právník údajně zařídil platbu 130 000 dolarů pornoherečce, aby ji odradil od zveřejnění údajného poměru. Přesto náboženští konzervativci, kteří se kdysi rozplývali nad veřejnými standardy PG-13, dnes zívají nad takovými manévry NC-17. Od Knihy ctností jsme ještě daleko.

Byla podpora Trumpa rozhodnutím o jedné věci – například postoj proti právu na potrat posílený dojmem, že je pro život? Bylo to proto, že Trump slíbil jmenovat konzervativní soudce, dokonce soudce Nejvyššího soudu, kteří by mohli zastavit příliv obávaných kulturních změn? Byla jeho

popularita založena na jeho postavení washingtonského outsidera a na jeho ochotě útočit na zasvěcence ve Washingtonu slovy, která si sami mysleli, ale nikdy je nevyslovili nahlas? Byl to prostě způsob, jak se na jeho chvostu svést do síní moci – nechat se fotografovat v obklopení nejmocnějšího muže světa nebo se nechat pozvat k přenocování do Lincolnovy ložnice v Bílém domě?

Babylonská děvka

Ať už křesťané masově podporují Donalda Trumpa z jakéhokoli důvodu, spojení církve a státu není záležitostí poslední doby. De La Torre říká, že „křesťanská podpora politiků diametrálně odlišných od toho, co církevní představitelé vyznávají, je jev starý jako biblický text“. Cituje pasáž ze Zjevení 17,1-6, kde se hovoří o „babylonské nevěstce“, která se „opila krví svatého Božího lidu“.

Babylonská děvka, poznamenává De La Torre, byla v průběhu křesťanských dějin označována různě, nejprve byla spojována s Antikristem ze Zjevení – „kde slovo ‚děvka‘ mělo méně společného s jakýmkoli sexuálním přestupkem a spíše odkazovalo na akt modloslužby; konkrétně na ‚kurvení‘ církve, aby sloužila politickým zájmům světských vládců“. Babylon byl tradičně ztotožňován s Římskou říší, ačkoli v období středověku někteří reformátoři a další lidé v katolické církvi ztotožňovali babylonskou nevěstku s papežstvím.

Pointa, na kterou De La Torre poukazuje a která má význam pro dnešní volební období, spočívá v následujícím shrnujícím výroku:

Jakkoli může být označení „babylonská děvka“ problematičtější, vyvolává oprávněnou kritiku církve, jakékoli církve, jakékoli náboženské tradice, která vyměňuje radikální výzvu ke spravedlnosti za status quo utlačovatelských společenských struktur v naději na získání politické moci a privilegií. Volání „Bůh je na naší straně“ má na svědomí více krveprolití v podobě křížových výprav, válek, kolonialismu a genocidy než jakákoli jiná katastrofa způsobená lidmi. V různých společnostech si různí náboženští vůdci zahráli na „děvku“ a podlehli pokušení přizpůsobit náboženské poselství tak, aby prodali politickou ideologii, politickou stranu nebo politického kandidáta jako Bohem ustanovené, přičemž toto pokušení existuje pro ty, kteří se považují za příslušníky náboženské pravice, náboženského středu nebo náboženské levice.

De La Torre se pak ptá, zda by „babylonskou nevěstkou“ mohli být křesťané, zejména bílí křesťané.

Kdysi měli bílí křesťané v americké politice velký vliv, ale v posledních několika desetiletích se demografická a náboženská rozmanitost a pluralitnější prostředí podílely na snížení moci bílých amerických křesťanů. Mnozí křesťané si neuvědomují, že jejich oddanost kulturní válce, strach z odlišnosti a vnímaná hrozba bezvýznamnosti je přivedly k identifikaci s křesťanským nacionalismem, který je hrozící hrozbou pro demokracii.

De La Torre tedy uzavírá: „Volby v roce 2016 byly poznamenány tím, že samozvaní věřící vůdci spěchali představit Trumpa jako věrného Božího služebníka. Zůstali jsme na pochybách, zda se církev opět nestala kuplířkou nejvyšší politické nabídky. Řekněme si to jasně: žádná politická strana, zejména republikánská nebo demokratická, není ustanovena Bohem.“

Snímek z videa „God Made Trump (Bůh stvořil Trumpa) „

„God Made Trump“

V minulých dnech Trump zveřejnil fanoušky vytvořenou poctu „[God Made Trump](#)“ (Bůh stvořil Trumpa). Video je zjevně pochlebovačné, nicméně je lekcí, jak se chvála politika může změnit v modloslužbu. Obsahuje taková tvrzení jako: „14. června 1946 se Bůh podíval na svůj plánovaný ráj a řekl: ‚Potřebuji správce‘. A tak nám Bůh dal Trumpa.“ Pokračuje tvrzením, že protože si Bůh uvědomoval, že potřebujeme někoho, kdo bude řídit Ekonomické fórum a zastrašovat represivní a nebezpečné nepřátele Spojených států, a protože si zasloužíme někoho, kdo si váží žen a pracuje dlouho do noci, dal nám Bůh Trumpa. S využitím biblických a náboženských obrazů film tvrdí: „Bůh musel mít někoho, kdo je ochoten jít do doupěte zmijí. ... A tak Bůh stvořil Trumpa.“ To naznačuje: Bůh řekl: „Budu potřebovat někoho, kdo bude silný a odvážný. Kdo se nebude bát ani děsit vlků, až zaútočí. Člověka, který se stará o stádo. Pastýře lidstva, který je nikdy neopustí ani neopustí“.

„Ta narážka není ani trochu jemná.“

Implikace není ani jemná: Bůh stvořil Trumpa, vybral Trumpa, schvaluje Trumpa, daroval Trumpa potřebnému Božímu lidu. Chvála Bohu a Donaldu Trumpovi!

Neděle 14. ledna byla posledním dnem kampaně před volebními shromážděními v Iowě. Trump sice v předvolebních průzkumech vedl asi o 30 procentních bodů, přesto se zde objevil, ačkoli jeho protivníci již několik týdnů křížují stát a hledají své příznivce. Navzdory neuvěřitelně nízkým teplotám v Iowě a větrnému mrazu 31 stupňů pod nulou věrní přišli.

Jeden muž zvolal: „Nejde o počasí, ale o to, abychom udělali Ameriku znovu velkou (*Make America Great Again*).“ Jedna žena jásala před reportérem ABC News: „Prošli bychom i rozbitým sklem, abychom viděli Trumpa.“

Ačkoli to nedokázali vyjádřit, tento pár se přišel podívat na syna, kterému podle některých musí právem spočívat vláda na ramenou, na dar, který se Bůh rozhodl dát světu jako jeho pastýře-krále. Udělali by cokoli, co by je to stálo, jen aby mohli radostně jásat a láskyplně na něj hledět, vysoko a vzhůru na pódiu.

To mi připadá jako uctívání falešného boha.

Rob Sellers

[Baptist News Global](#)

Rob Sellers

Rob Sellers je emeritním profesorem teologie a misie na *Logsdonově semináři Hardin-Simmonsovy univerzity* v Abilene v Texasu. V minulosti byl předsedou správní rady *Parlamentu světových náboženství* v Chicagu. Spolu s manželkou Janie působili čtvrt století jako učitelé na misiích v Indonésii. Mají dvě děti a pět vnoučat.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)